

Rapport

Datum: 6 september 2006
Rapportnummer: 2006/309

Klacht

Verzoekster klaagt over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden de aanrijding op 13 november 2003 waarbij zij was betrokken hebben afgehandeld.

Zij klaagt er met name over dat de politie:

ter plaatse onvoldoende onderzoek heeft verricht;

in de naar aanleiding van de aanrijding opgemaakte verkeersongevallenregistratieset ten onrechte;

geen getuige heeft vermeld;

geen gewonde heeft vermeld;

niet heeft vermeld dat de plaats van de aanrijding een zogenoemde 'black spot' betreft.

Voorts klaagt verzoekster in dit verband over de wijze waarop het regionale politiekorps Haaglanden haar klacht over het voorgaande heeft afgehandeld. Zij klaagt er met name over dat de politie haar klacht bij de informele afdoening ongegrond heeft verklaard.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 13 november 2004 raakte verzoekster als bestuurster van een personenauto betrokken bij een aanrijding met een uit Duitsland afkomstige vrachtauto op de Koningskade te Den Haag. Beiden reden op dat moment in de richting van de Zuid Hollandlaan / A12. Verzoekster reed rechts van de vrachtauto. De linker(achter)zijde van verzoeksters auto kwam in aanraking met de rechtervoorzijde van de vrachtauto, waardoor haar auto linksom werd geduwd en met de voorzijde in tegenovergestelde richting naast de linker(voor)zijde van de vrachtauto tot stilstand kwam. Bij de aanrijding raakte de gehele linkerzijde van verzoeksters auto ingedeukt. Verzoeksters auto werd met een bergingsauto afgevoerd.

Politieambtenaren M. en W. van het regionale politiekorps Haaglanden kwamen ter plaatse en maakten van het ongeval een verkeersongevallenregistratieformulier op. Verzoeksters dochter, inzittende van verzoeksters auto, liet zich dezelfde dag in het ziekenhuis medisch onderzoeken wegens nekkachten.

2. In de mutatie in het dag- en nachtrapport die politieambtenaren W. en M. van de gebeurtenis opmaakten staat onder meer weergegeven:

"14.1 (pa) (personenauto, verzoekster; N.o.) reed over de meest linkerbaan voor het rechtdoor gaand verkeer van de Koningsskade, komende uit de richting van de Raamweg en gaande in de richting van de Koningstunnel. 14.2 (vrachtauto) reed over de meest rechterbaan voor het linksaf slaand verkeer van de Koningsskade, komende uit de richting van de Raamweg en gaande in de richting van de Zuid Hollandlaan. 14.1 en 14.2 reden dus naast elkaar. Door onbekende reden raakte de 14.1 met de linkerzijde de rechter voorzijde van 14.2.

14.2 kwam hierna gelijk tot stilstand. De 14.1 ging door deze klap, om de 14.2 heen en kwam met de voorzijde in de richting van de Raamweg tot stilstand. (aan de linkerzijde van 14.2).

De bestuurder van 14.1 klaagde over nekpijn. Ze zou zelf naar de EHBO gaan."

3. In het van het ongeval opgemaakte verkeersongevallenregistratieformulier vermeldde de politie onder meer:

"17. Geen slachtoffers

19. Geen getuigen

18. Beknopte duidelijke omschrijving van het ongeval:

(...)

14.1 maakte door deze klap, een draai, schoot om de 14.2 heen en kwam aan de andere zijde van 14.2. met de voorzijde in de richting van de Raamweg, tot stilstand.

(...)

14,1 verklaarde dat ze geen idee had hoe ze met de linkerzijde tegen de rechterzijde van 14.2 aan kwam. Ze verklaarde verder dat ze wel voornemens was om uiteindelijk naar links voor te sorteren maar dat op het moment van de aanrijding ze nog gewoon in haar eigen baan reed. Ze verklaarde verder in eerste instantie het idee te hebben dat ze een klapband had. Dit omdat ze naar haar idee ineens naar links schoot. Ook was het voor haar gevoel mogelijk dat er iets op het wegdek lag wat de aanrijding veroorzaakt zou kunnen hebben.

(Verder niets op het wegdek aangetroffen.)

14.2 verklaarde 14.1 totaal niet gezien te hebben. Voor hem reed ook een vrachtwagen. 14.2 voelde een klap en zag toen dat de 14.1 voor hem langs schoot. Hierna kwam hij gelijk tot stilstand.

Niet gemeten of getekend."

4. Op 1 mei 2004 deelde verzoekster het regionale politiekorps Haaglanden onder meer schriftelijk mee:

"De registratieset is **onvolledig** het vermeldt niet de gehele verkeerssituatie. (het kruispunt wordt niet weergegeven (het betreft hier een **black spot**)

De weergave van de **gehele situatie** is echter noodzakelijk om de oorzaak van het ongeval te kunnen achterhalen.

De onvolledigheid van de set heeft geleid tot een onjuiste conclusie m.b.t. de oorzaak van het ongeluk met als gevolg een uitspreken van een vermoeden van schuld van mijzelf.

Dit heeft geleid tot een onjuiste vaststelling van de aansprakelijkheid.

(...)

Op de verkeersongevallenregistratieset is

onder 6. bijzonderheid van de plaats vermeld n.v.t.

Het betreft hier echter een **black spot**, ik mag van de politie verwachten dat deze hiervan op de hoogte is. Ik vind dit zeer onzorgvuldig.

Na ontvangst van een kopie van de verkeersongevallenregistratieset van mijn verzekering heb ik telefonisch contact gezocht met de verbalisant de heer M. (...)

Ik heb hem meegedeeld dat de registratieset onjuist was dat zowel de bergingsdienst en mijn garage bevestigden dat ik door de vrachtwagen was aangeraakt en daarom was gaan spinnen.

Ik ben op een oneigenlijke manier te woord gestaan, ik moest het verder regelen met mijn verzekering. Die baseert zich echter op een onjuist verkeersongevallenregistratieset.

Ik ben buitengewoon verontwaardigd dat men niet de moeite heeft genomen om nog even naar de situatie te kijken of die door te spreken (de eerste keer dat ik opnieuw over de plek reed was mij al duidelijk wat er precies was gebeurd) ervan uitgaande dat de betreffende verbalisanten vaker over deze plek rijden hadden zij de gemaakte fout alsnog kunnen herstellen.

(...)

Ik verzoek u vriendelijk doch dringend om de verkeersongevallenregistratieset alsnog **door een ter zake kundig** iemand te laten herzien en de analyse mbt het vermoeden van schuld opnieuw uit te voeren."

5. Bij brief van 26 mei 2005 deelde de chef van het bureau Karnebeek van het regionale politiekorps Haaglanden verzoekster onder meer mee:

"Procedureel / inhoudelijk

Uit uw brief en uw mondelinge toelichting tijdens het gesprek met onderzoeker S., maak ik op dat uw klacht zich richt op het volgende klachtelement:

Gebrekkige rapportage/proces-verbaal;

Samenvatting van de klacht en onderzoek

Op 13/11/2003 vond het klachtincident plaats:

Op die datum bent u betrokken geweest bij een aanrijding. Van deze aanrijding is door de politiemedewerker M. een verkeersongevallenregistratieset opgemaakt. U heeft aangegeven niet tevreden te zijn met deze rapportage.

Overwegingen en oordeel met betrekking tot de klacht

U heeft in uw brief en in uw gesprek met onderzoeker S. naar voren laten komen het niet eens te zijn met de wijze waarop de aanrijding is onderzocht en de wijze waarop de omstandigheden van de aanrijding in de registratieset zijn verwoord. Nadat u de werkwijze bij afhandeling van aanrijdingen is uitgelegd heeft u aangegeven meer begrip te kunnen opbrengen voor de wijze waarop de politiemedewerker zijn werk heeft uitgevoerd.

Ter plaatse is de politiemedewerkers niet duidelijk kunnen worden aan wiens schuld de aanrijding te wijten is. Aan u is door S. medegedeeld dat de politie bij het opnemen van de aanrijding geen schuldvraag beantwoord en dat de plaats waarop uw gegevens in de registratieset zijn vermeld, in uw geval 14.1, niet automatisch wijst op enige schuld aan de aanrijding. Verder is gehandeld zoals de 'Aanwijzingen Wegenverkeerswet bij verkeersongevallen' voorschrijven.

Uit het onderzoek is mij gebleken dat de aanrijding op de voorgeschreven wijze is opgenomen.

OVERWEGING EN OORDEEL

Op grond van het bovenstaande kom ik tot het volgende oordeel:

De politiemedewerker heeft op juiste en voorgeschreven wijze de rapportage betreffende het verkeersongeval opgemaakt. Ik acht uw klacht op dit punt dan ook niet gegrond.

Met u is afgesproken dat u tevreden bent met deze informele behandeling van de klacht en dat deze verder kan worden afgedaan door middel van deze schriftelijke afdoening."

I. Ten aanzien van het onderzoek ter plaatse

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt er in de eerste plaats over dat de ter plaatse gekomen politieambtenaren onvoldoende onderzoek naar de toedracht van de aanrijding hebben verricht. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat de politie geen onderzoek heeft verricht naar sporen op het wegdek, het schadebeeld op de voertuigen en de precieze eindposities van de betrokken voertuigen. Hierdoor was het niet mogelijk vast te stellen wie van de betrokken partijen het ongeval heeft veroorzaakt, aldus verzoekster. Voorts was verzoeksters dochter bij de aanrijding gewond geraakt (whiplash), waarvoor zij ten tijde van het indienen van de klacht bij de Nationale ombudsman nog steeds onder behandeling is.

2. De beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden liet weten dat hij verzoeksters klacht op dit punt ongegrond achtte. De verklaringen van beide partijen zijn ter plaatse aangehoord en met de situatieschets weergegeven in het verkeersongevallen-registratieformulier, aldus de korpsbeheerder.

3. Politieambtenaar M. berichtte dat hij de stand van de betrokken voertuigen en de schade heeft bekeken. Ook zijn de verklaringen van beide partijen aangehoord. Deze bevindingen zijn vastgelegd in de verkeersongevallenregistratieset, aldus M.

4. Politieambtenaar W. deelde mee dat zij niet meer wist of de bij de aanrijding betrokken voertuigen bij haar komst ter plaatse al waren verplaatst. W. berichtte dat verzoeksters auto flink was beschadigd. Zij liet weten dat in het geval er sporen op het wegdek aanwezig waren geweest, deze zouden zijn vermeld in het registratieformulier. Omdat geen sporen staan vermeld zal betekenen dat die niet zijn aangetroffen, aldus W. Het is gebruikelijk dat de Technische Ongevallen Dienst een onderzoek doet naar sporen op het wegdek bij aanrijdingen van ernstiger aard dan deze aanrijding, aldus W.

W. liet weten dat zij niet heeft overwogen een proces-verbaal van de aanrijding op te maken omdat er geen sprake was van een grove verkeersovertreding.

Beoordeling

5. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit vereiste heeft onder meer zijn neerslag gevonden in de Aanwijzing verkeersongevallen. In deze Aanwijzing wordt bepaald in welke gevallen bij een verkeersongeval een registratieset dan wel proces-verbaal dient te worden opgemaakt (zie Achtergrond, onder A.).

6. Op grond van de Aanwijzing wordt bij verkeersongevallen waarbij meer dan licht letsel of meer dan lichte schade is veroorzaakt, alleen een registratieformulier opgemaakt. In de gevallen waarin alleen een registratieset wordt opgemaakt, is het onderzoek door de politie naar het ongeval niet uitgebreid omdat de afwikkeling van het ongeval civielrechtelijk, via de verzekeringsmaatschappijen van betrokkenen plaatsvindt. Zo wordt in die gevallen geen diepgaand onderzoek verricht naar zogenaamde stille getuigen (krassporen op het wegdek, rem-, schuif- of slipsporen, glasscherven, lakschilfers etc.). Op het registratieformulier is een beperkte ruimte beschikbaar voor een situatieschets. In de regel wordt op die plaats een schets gemaakt waaruit de plaats van het ongeval, de verkeerssituatie en de richting van de voertuigen blijken. Er worden voor zo'n schets in het algemeen geen metingen verricht. Eventuele conclusies op de registratieset moeten zijn gebaseerd op vaststaande feiten of op bijzondere wetenschap van degene die het formulier invult. Wanneer onvoldoende vaststaat wie schuldig is aan de aanrijding, verdient het aanbeveling dat in het registratieformulier de lezing van elk van de partijen - kort - wordt weergegeven. Voorts bepaalt de Aanwijzing dat in beginsel proces-verbaal dient te worden opgemaakt indien een betrokkene in het ziekenhuis een medische behandeling moet ondergaan.

7. Gelet op het feit dat verzoeksters auto met een bergingsauto diende te worden vervoerd en kennelijk niet zonder gevaar voor het overige verkeer de weg kon vervolgen, staat vast dat verzoeksters auto bij de aanrijding meer dan lichte schade heeft opgelopen. Om die reden was er voor de politie voldoende aanleiding om over te gaan tot het opmaken van een verkeersongevallenregistratieformulier. Gelet op de vermelding in de mutatie in het dag- en nachtrapport (zie hiervóór, onder Algemeen, 2.) staat eveneens vast dat verzoeksters dochter ter plaatse bij de politieambtenaren heeft geklaagd over pijn in de nek en dat zij heeft meegedeeld in verband daarmee naar de EHBO te gaan.

8. Niet is gebleken dat de politie naderhand informatie heeft ingewonnen over het letsel van verzoeksters dochter. Door dit achterwege te laten heeft de politie zich geen beeld kunnen vormen van het letsel en dus geen afgewogen beslissing kunnen nemen om af te zien van het opmaken van een proces-verbaal dat is voorgeschreven bij letsel waardoor tijdelijke ziekte of verhindering in de uitoefening van de normale bezigheden ontstaat (zie Achtergrond, onder A.).

Gelet op de wijze waarop de aanrijding zich heeft voltrokken, de mate van de schade aan verzoeksters auto en de aard van de klachten van verzoeksters dochter, hadden de politieambtenaren er ernstig rekening mee moeten houden dat het letsel van verzoeksters dochter aanleiding zou geven een proces-verbaal op te maken. Om die reden had de politie direct een meer uitgebreid onderzoek naar sporen en de toedracht van de aanrijding moeten instellen dan zij ten behoeve van het opmaken van het registratieformulier heeft gedaan. Op de plaats waar de aanrijding plaatsvond; een zeer druk bereden weg, bestond namelijk een grote kans dat sporen snel verloren zouden gaan indien onderzoek daarnaar later zou plaatsvinden. Door na te laten een uitgebreid (sporen) onderzoek in te stellen

heeft de politie het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking geschonden.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

9. De Nationale ombudsman acht het onaannemelijk dat er geen sporen op het wegdek aanwezig waren, gelet op de wijze waarop deze aanrijding zich heeft voltrokken. Om die reden wordt ervan uitgegaan dat de politie in het geheel geen onderzoek naar rem- of schuifsporen heeft ingesteld. Hiermee heeft de politie de kans laten lopen om vast te stellen op welke plaats de aanrijding zich precies heeft afgespeeld.

II. Ten aanzien van de verkeersongevallenregistratieset

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt er tevens over dat de politie in de naar aanleiding van de aanrijding opgemaakte verkeersongevallenregistratieset ten onrechte geen getuige heeft vermeld, geen gewonde heeft vermeld en niet heeft vermeld dat de plaats van de aanrijding een zogenoemde 'Black spot' betreft.

2. De beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden berichtte op de punten van het niet vermelden van een getuige en de gewonde dat hij die klachten gegrond achtte. Onder verwijzing naar het ambtsbericht van de chef van het Bureau Karnebeek liet hij in dit verband weten dat het niet aan de politiemedewerkers is om te bepalen of sprake is van een onafhankelijke getuige. Over de vermelding van de gewonde dochter van verzoekster deelde hij mee dat, hoewel het letsel zich pas openbaarde na het afsluiten van het onderzoek ter plaatse, hiervan wel melding had moeten worden gemaakt op het verkeersongevallenregistratieformulier. De korpsbeheerder berichtte dat het formulier op deze punten is aangevuld.

Ten aanzien van de vermelding van de 'Black spot' deelde de korpsbeheerder mee de klacht niet gegrond te achten. Een dergelijke vermelding is voor het onderzoek naar de toedracht tot de aanrijding niet relevant en wordt daarom niet in het formulier vermeld.

3. Politieambtenaar M. berichtte over de 'Black spot' dat hem niet bekend was dat de kruising bij de plaats van de aanrijding een dergelijke plaats was. Voorts liet hij weten dat de vermelding van deze aanduiding niet in een verkeersongevallenregistratieformulier plaatsvindt.

4. Politieambtenaar W. berichtte dat zij niet op de hoogte is van 'Black spots' en niet weet wat daarmee wordt bedoeld.

Beoordeling

5. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. In dit geval betekent dit vereiste dat in beginsel alle informatie die ter plaatse bij een aanrijding wordt verkregen, wordt vermeld in het daarvan opgemaakte verkeersongevallenregistratieformulier.

6. Op het punt van de vermelding van de getuige en gewonde in het formulier, kan de korpsbeheerder in zijn standpunt worden gevolgd dat de klachten op die punten gegrond zijn. Het niet vermelden van de getuige en de gewonde op het formulier is in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

7. Met betrekking tot de vermelding van de 'Black spot' is de Nationale ombudsman van oordeel dat een dergelijke vermelding niet relevant is voor de civielrechtelijke danwel strafrechtelijke afhandeling van een aanrijding. Een 'Black spot' betreft immers een aanduiding die geldt voor een gevaarlijke verkeerssituatie waar per drie jaar meer dan zes verkeersongevallen met slachtoffers plaatsvinden. Deze aanduiding is van belang voor de wegbeheerder ten behoeve van verbetering van de verkeerssituatie. De wegbeheerder wordt echter automatisch op de hoogte gesteld van verkeersongevallen indien er een verkeersongevallenregistratieformulier wordt opgemaakt, ook zonder dat daarin de vermelding van een 'Black spot' aanwezig is.

Met het niet vermelden van betreffende aanduiding in het verkeersongevallenregistratieformulier heeft de politie niet gehandeld in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

III. Ten aanzien van de afhandeling van verzoeksters klacht

Bevindingen

1. Ten slotte klaagt verzoekster over de wijze waarop het regionale politiekorps Haaglanden haar klacht over het voorgaande heeft afgehandeld. Zij klaagt er met name over dat de politie haar klacht bij de informele afdoening ongegrond heeft verklaard. Verzoekster liet in dit verband weten dat zij in eerste instantie de formele behandeling van de klacht als voldoende had ervaren, maar dat de schriftelijke weergave volgens haar geen recht deed aan het geschonden belang.

2. De korpsbeheerder liet op dit punt weten dat hij deze klacht niet gegrond achtte. Hij berichtte dat in zijn algemeenheid in eerste instantie wordt getracht een klacht via bemiddeling af te handelen. Indien dit slaagt wordt dit in overleg met de klager afgerond met een brief van de bureauchef van het bureau waar het incident heeft plaatsgevonden.

Verzoekster was akkoord gegaan met de informele afhandeling, aldus de korpsbeheerder.

De korpsbeheerder liet weten dat ten tijde van de afdoening van verzoeksters klacht werd aangenomen dat een klager zich na de informele behandeling kon wenden tot de Nationale ombudsman. Inmiddels was deze werkwijze aangepast en wordt een klager in de gelegenheid gesteld binnen twee weken de klacht alsnog voor te leggen aan de onafhankelijke klachtencommissie van de regiopolitie Haaglanden.

3. De politie heeft in de afdoeningsbrief van 26 mei 2004 verzoekster bericht dat de politiemedewerkers ter plaatse niet duidelijk is geworden aan wiens schuld de aanrijding te wijten is. Voorts verwees de politie naar voorschriften voor het vastleggen van aanrijdingen. Hiertoe werd als richtlijn de 'Aanwijzingen Wegenverkeerswet bij verkeersongevallen' vermeld. Voorts werd bericht dat uit onderzoek was gebleken dat de aanrijding op de voorgeschreven wijze is opgenomen. Op basis hiervan concludeerde de politie dat de politie op juiste en voorgeschreven wijze de rapportage betreffende het verkeersongeval heeft opgemaakt.

Beoordeling

4. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Een bestuursorgaan moet zijn besluiten en handelingen steeds goed motiveren omdat het niet vrij is om naar eigen goeddunken of willekeur te handelen. Drie bouwstenen voor een goede motivering zijn: de relevante wettelijke voorschriften, de relevante feiten en belangen en een deugdelijke redenering, die de burger moet kunnen achterhalen. De motivering moet toegesneden zijn op het concrete geval en moet in elk geval laten zien dat rekening is gehouden met de belangen van de betrokken burgers.

5. Gelet op het oordeel van de Nationale ombudsman over het onderzoek ter plaatse en het ontbreken van de vermelding van de getuige en de gewonde (zie hiervóór, onder I. en onder II.), heeft de politie ten onrechte geoordeeld dat verzoeksters klachten ongegrond waren. Voorts snijdt de verwijzing naar de niet bestaande Aanwijzingen Wegenverkeerswet bij verkeersongevallen geen hout, temeer omdat in de afdoeningsbrief de inhoud daarvan niet is vermeld, zodat verzoekster onvoldoende inzichtelijk werd gemaakt om welke reden de politie van mening was dat er juist was gehandeld. Ook is in de afdoeningsbrief niet duidelijk gemaakt waaruit het onderzoek naar de klacht heeft bestaan en wat de bevindingen daarvan waren. Met deze wijze van afdoen van verzoeksters klacht heeft de politie gehandeld in strijd met motiveringsvereiste. Hieraan doet niet af dat de afdoening een - naar de mening van de politie - geslaagde bemiddeling heeft betroffen.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden is gegrond ten aanzien van:

- het onderzoek ter plaatse wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving;
- het ontbreken van de vermelding van de getuige en de gewonden in het verkeersongevallenregistratieformulier, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid;
- de afhandeling van verzoeksters klacht, wegens schending van het vereiste van een deugdelijke motivering;

niet gegrond ten aanzien van:

- het ontbreken van de vermelding van de zogenoemde 'black spot'.

De Nationale ombudsman heeft van het volgende met instemming kennisgenomen:

- dat het verkeersongevallenregistratieformulier is aangevuld op het punt van het ontbreken van de vermelding van de getuige en de gewonde;
- dat de burger na informele afhandeling van een klacht wordt verwezen naar de Klachtencommissie van de regiopolitie Haaglanden.

Onderzoek

Op 19 mei 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw L. te Nieuwkoop, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van Den Haag), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de twee betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Een van hen maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Haaglanden en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Voorts werd een betrokken ambtenaar gehoord.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Noch verzoekster noch de korpsbeheerder en de betrokken ambtenaar W. gaven binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 16 mei 2005, met bijlagen;

Reactie van verzoekster van 27 juli 2005;

Het standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden van 30 augustus 2005, met bijlagen;

Verklaring van betrokken ambtenaar W van 29 augustus 2005;

Reactie van verzoekster van 16 mei 2006;

Reactie van de korpsbeheerder van 26 juni 2006.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

A. Aanwijzing verkeersongevallen d.d. 31 oktober 2001, Staatscourant 2001, 243, in werking getreden op 1 januari 2002

1. Ingevolge de Aanwijzing verkeersongevallen van 31 oktober 2001 zendt de politie zowel van verkeersongevallen waarvan proces-verbaal zal worden opgemaakt als van verkeersongevallen die alleen geregistreerd worden, een registratieformulier aan de Stichting Processen Verbaal. Bij verkeersongevallen waarbij meer dan licht letsel of meer dan lichte schade is veroorzaakt, dient een registratieformulier te worden opgemaakt. In een aantal in de Aanwijzing verkeersongevallen omschreven gevallen dient tevens proces-verbaal te worden opgemaakt. Indien slechts een registratieformulier - en dus geen proces-verbaal - wordt opgemaakt, dient dit op het registratieformulier te worden

aangegeven.

In de gevallen waarin slechts een registratieformulier wordt opgemaakt, is het onderzoek door de politie naar het ongeval niet uitgebreid, omdat de afwikkeling van het ongeval in de regel civielrechtelijk, via de verzekeringsmaatschappijen van betrokkenen, plaatsvindt. Zo wordt in die gevallen geen diepgaand onderzoek naar zogenaamde stille getuigen (krassporen op het wegdek, rem-, schuif- of slipsporen, glasscherven, lakschilders etc.) gedaan.

Op het registratieformulier is een beperkte ruimte beschikbaar voor een situatieschets. In de regel wordt op die plaats een schets gemaakt, waaruit de plaats van het ongeval, de verkeerssituatie en de richting van de voertuigen blijkt. Er worden voor zo'n schets in het algemeen geen metingen verricht.

2. Aanwijzing verkeersongevallen

"1. Definities (...)

Meer dan lichte schade (...):

uitsluitend materiële schade waarbij het voertuig zijn weg niet zonder gevaar voor het overige verkeer kan vervolgen.

Licht letsel (...):

Een blauw oog, bloedneus, tand door de lip, lichte kneuzingen, lichte ontvellingen, bloeditstoringen, lichte snijwonden, verstuikingen en een lichte shock. Kortom: letsel waarvoor in de regel geen medische hulp hoeft te worden ingeroepen.

Meer dan licht letsel (...):

Letsel voor de behandeling waarvan hulp van een arts of medisch specialist dient te worden ingeroepen, zoals wonden waarvoor hechtingen nodig zijn, een hersenschudding, zwaardere kneuzingen of ontvellingen, schade aan het gebit, littekens in het gezicht. Er is geen sprake van ziekenhuisopname. Het betreft letsel dat niet valt onder zwaar lichamenlijk letsel zoals begrepen in art. 82 WvSr.

Zwaar lichamenlijk letsel (...): Letsel dat in normaal spraakgebruik als zodanig wordt aangeduid, zoals botbreuken, alsmede hetgeen in art. 82 WvSr onder zwaar lichamenlijk letsel wordt begrepen.

(...)

3. Registratieset

Wanneer een verkeersongeval meer dan licht letsel tot gevolg heeft, dan wel meer dan lichte schade, wordt alleen een registratieset opgemaakt (zie de uitzonderingen genoemd in par. 4). Op de registratieset wordt in dat geval aangegeven dat geen proces-verbaal wordt opgemaakt. (...)"

4. Proces-verbaal

In de hieronder genoemde gevallen (par. 4.1 t/m 4.4) wordt proces-verbaal opgemaakt. Dit wordt op de registratieset aangegeven.

4.1 Ernstige overtreding van de verkeerswetgeving.

Wanneer bij een verkeersongeval uit het oogpunt van verkeersveiligheid sprake is van een (ernstige) overtreding van de verkeerswetgeving, waarbij de verdachte in de gegeven situatie een ontoelaatbare mate van voorzienbaar gevaar heeft doen ontstaan, wordt altijd proces-verbaal opgemaakt. Toelichting (...) agressief rijgedrag, rijden door rood licht of het met te hoge snelheid rijden en voorrangsfouten.

4.2 Lichamelijk letsel/dood

Wanneer het verkeersongeval de dood, zwaar lichamelijk letsel of zodanig lichamelijk letsel dat daaruit tijdelijke ziekte of verhindering in de uitoefening van de normale bezigheden ontstaat, tot gevolg heeft, wordt proces-verbaal terzake art. 6 WWV opgemaakt. (...)

4.3 Medische behandeling in ziekenhuis ten gevolge van letsel

Buiten de gevallen zoals bedoeld onder 4.2. wordt wanneer een verkeersongeval letsel tot gevolg heeft waardoor een betrokkene in het ziekenhuis een medische behandeling moet ondergaan een proces-verbaal opgemaakt. Indien sprake is van een dagbehandeling of een situatie waarin sprake is van één slachtoffer die tevens enige verdachte is, kan - in deze onder 4.3. bedoelde gevallen - worden volstaan met een registratieset.

Toelichting In het algemeen betekent het bovenstaande dat indien een der betrokkenen van de plaats van het ongeval naar het ziekenhuis wordt vervoerd, proces-verbaal moet worden opgemaakt. Indien later blijkt bij het onderzoek dat er slechts sprake is van licht letsel en behandeling in het ziekenhuis niet nodig is, zal van het opmaken van proces-verbaal kunnen worden afgezien. De behandelend politieambtenaar dient daarover informatie in te winnen bij het slachtoffer of de behandelend arts.

(...)"

B. Klachtregeling politie Haaglanden 2004

Artikel 9

"1. Binnen één week na de registratie van een klacht wordt overleg (intake) gevoerd met de klager. Dit overleg dient er onder andere toe om vast te stellen of de klacht door middel van bemiddeling kan worden afgehandeld, en om vast te stellen in hoeverre de klacht voor verdere behandeling in aanmerking komt.

2. Indien overleg of bemiddeling leidt tot een oplossing waarmee de klager tevreden is, wordt de klacht niet verder behandeld. De klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft wordt door een gemotiveerde afdoeningbrief, geïnformeerd over de beëindiging van de klachtbehandeling. Hij zendt een kopie van zijn brief aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft.

3. In de gevallen waarin overleg met de klager of bemiddeling niet leidt tot tevredenstelling van de klager, wordt de behandeling van de klacht voortgezet met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 9.2 en 9.3 van de Algemene wet bestuursrecht.

4. Bij de voortgezette behandeling van de klacht wordt recht gedaan aan het beginsel van hoor en wederhoor; de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, worden geïnformeerd over elkaar standpunt en krijgen de gelegenheid daar op te reageren."

Toelichting bij artikel 9

"Ad lid 2: tussentijdse beëindiging van de behandeling van een klacht is op grond van artikel 9:5 van de Awb mogelijk indien het bestuursorgaan naar tevredenheid van de klager aan diens klacht tegemoet is gekomen. Op grond van het derde lid van artikel 9 van de regeling worden de betrokkenen schriftelijk geïnformeerd over de beëindiging van de behandeling van de klacht. Door het zenden van een schriftelijke mededeling wordt voorkomen dat er misverstanden ontstaan over de vraag of er nog een actie van de zijde van de politie zal volgen. Met het doen van zo'n mededeling kan het klachtdossier worden gesloten."

Artikel 12

"1. De korpsbeheerder geeft, met inachtneming van artikel 9:12 van de Algemene wet bestuursrecht, in zijn afdoeningbrief een gemotiveerd oordeel over de gegrondheid van de klacht. Hij zendt een kopie van zijn brief in ieder geval aan de klager, aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, alsmede aan de commissie, voor zover die de klacht heeft behandeld.

2. De korpsbeheerder is bevoegd bij zijn beslissing over de gegrondheid van de klacht tevens, over de, in de uitvoeringsregeling nader omschreven gevallen, indien er een relatie bestaat met de klacht, een beslissing te nemen over de toekenning van een schadevergoeding.

3. Indien de burgemeester en/of de hoofdofficier van justitie gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid over de klacht advies uit te brengen, zendt de korpsbeheerder ook aan hen een kopie van zijn afdoeningbrief.

4. Bij het toezenden van zijn afdoeningbrief aan de klager, wijst de korpsbeheerder deze op de mogelijkheid vervolgens een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman."

Toelichting bij artikel 12

"in aanvulling op artikel 9:12, eerste lid, van de Awb wordt in het eerste lid van artikel 12 van de regeling voorgeschreven dat de korpsbeheerder in zijn afdoeningbrief een oordeel geeft over de gegrondheid van de klacht. Een uniforme aanpak op dit punt heeft veel voordelen: niet alleen een heldere uitkomst voor alle partijen, maar ook een mogelijkheid voor uniforme registratie. Indien het gaat om een klacht met verschillende klachtonderdelen, zal per onderdeel een oordeel moeten worden gegeven.

Vanzelfsprekend kunnen zich situaties voordoen waarin het niet mogelijk is een oordeel te geven, bijvoorbeeld omdat niet kan worden vastgesteld hoe de feiten liggen. Dat zal dan uitdrukkelijk in de afdoeningbrief moeten worden meegedeeld."

C Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:2

"Het bestuursorgaan draagt zorg voor een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over zijn gedragingen en over gedragingen van bestuursorganen die onder zijn verantwoordelijkheid werkzaam zijn."

Artikel 9:5

"Zodra het bestuursorgaan naar tevredenheid van de klager aan diens klacht tegemoet is gekomen, vervalt de verplichting tot het verder toepassen van dit hoofdstuk."

Artikel 9:12

"1. Het bestuursorgaan stelt de klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis van de bevindingen van het onderzoek naar de klacht, zijn oordeel daarover alsmede van de eventuele conclusies die het daaraan verbindt.

2. Bij de kennisgeving wordt vermeld bij welke ombudsman en binnen welke termijn de klager vervolgens een verzoekschrift kan indienen."